Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
Č 1, Št. 124

Novi 28./IX. 1924

Draga Franka! – Ne vem, če sem zapisala davno pravi datum. Pondeljek je. Iz gornje terase sem danes zjutraj gledala brod, ki prihaja iz Raba in Baške. Nahala sem z robcem in če si bila na palubi, si me morala zapaziti. To je prva vila od konca semkaj, izpod razvalin nekega starega grada. To ~~je~~ prva vila je doli ob morju, ali ni nič posebnega, kajer sem jaz ~~Ta vila pa~~ stoji v gozdiču nad morjem in ima prekrasne terase. Najgornja ima štiri kamnite stebre in je polna doli so pa lunete in zopet terase s stopnicami, po kterih se prihaja iz ceste. Vrt je poln rožmarina in borovcev. Tma mnogo ~~stopnic~~ in gredic. Kadar je solnce, je senčen. Na koncu je še ena miniatur-hišica za drugo in šoferja, z dvema sobicama in kuhinjo in dvema kletkanama terasama. – Slovenci si bi že zdavnaj vilo prodali, če bi našli kupca, jaz pa Boga prosim, da jim da dosti denarja, da ne morajo pro-

Pozdravi kaj v Begunjah, v kazamatih, Pelago in če se kakko kaj kuhati. Upam obnositi vso postreženino, ko se vrnem v Žgel in vitin. Da me cela sobja bolen.

dajati. Tako bom že pozlorat prišla pomladi ali v jeseni semkaj, – po leti si ne želim, ker je preglasno. Vila je lepo urejena, spodaj salonček in jedilnica s starimi mebli, zgoraj enostavno belo pohištvo, železne postelje. Vodovod, kopalnica. Dvorec lepe slike, sami originali. Tako mi je prav lepo in samo po noči ne je včasih malo strah, ker ob sama. V enterezem spi sicer hišnik, – če pride z mesta, ne vem. Ena familija je vedno v Novem.

Včasih slabo spim. Sploh imam vsaki pas nekaj nočne napade bolezni. – Moja draga, angina pectoris ni posebno zdravo stvar in kaj lahko se mrtvi zaradi tega omenta.

Nikar ne zabavljaj čez zobozdravje! To je zelo lepa stvar. Kader mi je malo bolje se mi vse jako fletno zdi v življenju in celo nečimerne želje me navdajajo, da se kar sama sebi smejem. Zdaj

Vrnemim priti na Reko, brskati po antikvarjatih, starotinarnah in kupiti venecijanski robec iz fine svile in z dolgimi franžami. To je zelo lepa reč. In pa za kasetami mi ore nre. Nikoli jih nimam zadosti. In spet bi eno; eno lepo veliko les vlagam ali lepo izrezam, zunaj fino lakiram. In kako lepe stvari se dajo spraviti notri!

Včasih si tudi že svojo hišico želim, ampak to je samo tako mimogrede. Ko ne izdržim na enem kraju. Na, hišico bom že dobila, če ne prej, pa tisto ozko za v grob. –

Danes po noči mi je bilo slabo. Sploh sem zelo za nič. Dopoldne ležim in popoldne. Do kopališča kodim pro tja, pro nazaj; na vsaki klopici počivam. Kopam se seveda ne, ampak na kopališču je trafika z novinami. Ostanem tu do 10. 14. potem pa v Zagreb. – Hranim se z grozdjem in vsaki dan en okrogli primorski beliot pojem, – saj jih poznaš. – Bačlo dobro poznam in Senj in Karlobag in Jablanac. Na Rabu sem bila z

Nyota ta umborongkat otto m ahro

možem po zimi mesec dni. Lepo je tam. Vse zmuzlo poznam v učitelje in vasi in vse pota. Da ne vem, či bom še kdaj po njih hodila. - Zdravniki pravijo, da imam to srčno komedijo od španjolske a komplicira, na je, ker ima vse razširjeno in aorto tudi. - Izgledam pa vedno enako.

Ne bodi vendar tako melankolična, saj je še jaz nisem, ki sem invalid. - Pojdi eno nedeljo v Škofjo Loko na izlet in vzemi moje pumčko skiro ven na par ur. Napravi zunjo lahko izlet v Kranj, da nekaj lepega vidi. - In Ti se raztresešo. Ali pa na kakšen trubčele pojdita in seveda v slaščičarnijo pogosti. Saj jaz ne morem tja. Ca bo videla, kako te bo to raztreslo. Jaz imam pa ljudi zelo rada, - samo stanujem ne rada v hiši, kjer žih je mnogo. Res, mnogi so ne za nili, - ampak brez rizika ni nič. Piši mi takoj. Dobro delo storiš, ker je pota nekaj zelo milega, prijaznega in dobrega. - Bom ležat, ker mi zopet vrtoglava slabo. Oh, in na Reko ne bom mogla, sem preveč za nič a tam v prodajalnah tako nekako potrebno diši po tujem svetu in kako lepih stvari so bile. Tam si kupuna in kitajske. Da bi obnel vsaj pogleda in v roko vzame, ali ni lepa, ki bi, kako sem stalno kašljala. A zdaj se grem leč in na svidenje.